

חתול רחוב / גורן אגמון

מספרי גורן אגמון:
קיסריה - סוף שבוע

גורן אגמון

חתול רחוב

אור-עם

STREET'S CAT

GOREN AGMON

©

All rights reserved

No part of this book may be reproduced in any form
without permission in writing from the Publisher.

כל הזכויות שמורות
פרסום בכל צורה שהיא, שלם או חלקי, מספר זה
אסור ללא רשות בכתב מההוצאה.

נדפס בישראל
סודר במסדרה של הוצאת "אור-עם"
מהדורה ראשונה
תשס"ה – 2004

www.oram.co.il

04 05 06 07 08 09 10 - 9 8 7 6 5 4 3 2 1

מק"ט 39-4019

משתתפים:

פושון: הומלס, אילם, נקרא בפי הילדים "פושון".

מיכאל: נער מבית טוב, כבן 16.

אילן: אביו של מיכאל, מנחה תכניות אירוח בטלוויזיה.

אסנת: עוזרת הפקה של אילן.

אישה: אישה חסרת גיל החיה ברחוב, מאכילה את הילדים.

חבורת נערי הרחוב:

הגדול: מנהיג החבורה, בחור כבן 21.

שי: נער כבן 17.

איציק: נער מרוסיה, כבן 17.

שמוליק: נער דתי מבני ברק, כבן 15.

נטלי: זונה כבת 14.5 השרה ברחוב.

כיכר מרכזית שממנה יוצאים שבילים לכל הכיוונים.
 במרכז הבמה, קיוסק סגור שעליו כתוב "קיוסק דָּוִד".
 כיסאות עלובים בחוץ. בקיוסק גרה ה"אישה". הקיוסק
 סגור רוב היום, לפעמים אפשר לראות איך היא מבשלת
 את המרק לילדים.

בקדמת הבמה עץ. שמוליק גר עליו.
 "הזולה" - מקום המגורים של החבורה. חייב להיראות
 כך שאי אפשר להבחין בו אם לא יודעים שזהו
 מבנה מגורים (מתחת לאדמה, או מוסתר בצורה
 אחרת).

(מוזיקה. החבורה עורכת חזרה למופע קפואירה. פושון על
 גג הקיוסק.)

הגדול: חאלס!!! זה מופע זה? אף אחד לא ישלם
 שקל בשביל החארטה הזה. (לנטלי) תביאי
 נשיקה, כוכבת. (מנשק את נטלי. לשמוליק) מה
 אתה מסתכל? (שמוליק מתיישב. לשי) ואתה, אל
 תתחיל עם ההתעלפויות שלך, שי, למה זה לא
 עובד עליי.

אישה: (צועקת לכיוון שלהם) נטלי רוקדת יפה מאוד.
 (נטלי מתיישבת לידה בחיבה.)

(מיכאל חוצה את הכיכר.)

הגדול: אתם רוקדים לי כמו חבורת נכים... קופצים כמו
 צפרדעים צולעות, מהמופע הזה לא נעשה אפילו
 פיתה עם חומוס. רוצים לאכול או לא רוצים לאכול?

(רואה את מיכאל). או!!! יש לנו אורחים. על מה
אתה מסתכל?

(מיכאל שותק, עומד מאחורי הספסל).

הגדול: הלו, "במבה", כאן אין מופע חינם, רוצה להסתכל
עלינו, זה עשרים שקל.

איציק: חמישים שקל.

(כולם צוחקים, מתקרבים אליו).

(מיכאל עושה קרוס בקדמת הבמה ובורח).

הגדול: הלו?? מה קרה לו?

אישה: הפחדת אותו.

(כולם צוחקים).

הגדול: אני - גם את העכברים בזולה אני מפחיד. בגלל זה
הם לא נכנסים אלינו. טוב, שי... יש לי פגישה עם הדילר,
תביא את הכסף.

(שי שותק).

הגדול: אני מדבר אליך!!!

(שי שותק).

הגדול: נהיית גם חירש? צריך לשלם לו.

שי: אין כסף! (כולם מסתכלים לעברו).

הגדול: מה זה?

שי: אין כסף.

איציק: מה זה אין?

שי: נעלם.

הגדול: (מאיים.) תסביר את עצמך ממש טוב למה מתחמם לי המוח!!!

(פאוזה קטנה.)

הגדול: תחזור על זה לאט. מה נעלם? (הגדול מתקרב לשי, ושי מתרחק ממנו.)

שי: הכסף. שמתי בזולה במקום הרגיל.

הגדול: ו... איציק, לך תראה. (איציק נכנס לבדוק.)

איציק: (חוזר.) אין כלום.

הגדול: מי היה בזולה כששמת את הכסף? (הגדול מתקרב לשי, כולם מתרחקים משם.)

שי: לא זוכר.

הגדול: (תופס בגרון שלו.) מי היה??

נטלי: תעזוב אותו, הוא חולה...!!!

הגדול: סתמי (שתיקה, הגדול מכה את שי.) עשרת אלפים שקל נעלמו ככה? מכרת את כל הסחורה? (שי מהנהן.)

עם מי מכרת?

שי: לבד.

הגדול: אז איפה הכסף?

שי: אני לא יודע.

הגדול: עשרת אלפים נזלו לך מהיד?

איציק: אולי פושון? הוא נכנס ויוצא מתי שבא לו...

אישה: אל תחלום אפילו!!! הוא בחיים לא לקח מה שלא נתנו לו!!!

איציק: הצדיק מהעץ! הוא הולך לסרטים כל הזמן...
(הגדול ואיציק מתקרבים אליו, הוא נרתע.)

שמוליק: בחיים לא נכנסתי לזולה!!! אני אפילו לא יודע איך היא נראית...

הגדול: (תופס את שמוליק בגרון.) אז איך אתה נכנס לסרטים?

שמוליק: אחרי שהסרט מתחיל, הסדרן מכניס אותי... אני נשבע! (בורח לעץ) אני מבני ברק, אם אני נשבע זה בסדר.

(אישה ופושון נכנסים לקיוסק. הגדול יוצא מגדרו מרוב כעס, כולם שותקים.)

הגדול: (לשי) מה נחזיר לו? אתה לא מכיר אותו?? הוא מאפיונר מניאק (שתיקה.) מה עשית עם הכסף?? לקחת לעצמך? (מכה את שי.) מה נגיד לו? (מנופף באצבע החבושה מול העיניים של שי.) זה מזכרת מהפעם האחרונה שאיחרנו רק ביום. אני נשבע לך, שי, רגע לפני שהוא קובר אותי, אם לא תביא את הכסף אני קובר אותך.

(הוא הולך לספסל, קורא לאיציק, והוא מתקרב אליו לספסל.)

הגדול: איציק, אתה לוקח בלילה את שי ואת הצדיק מהעץ וסוגרים על הווילה... זאת שדיברנו עליה.

תברקו כניסות, יציאות, חלונות, כלבים, שערים
 חשמליים, בלי פדיחות! ואת הולכת לספסל שלך,
 ואם לא באים קליינטים, את מחפשת אותם, הבנת?
 למה הוא לא אוהב אותנו המאפיונר המניאק, ואם לא
 נחזיר לו את הכסף, הוא יתפזר גם עליכם. ועוד לא
 גמרתי אתך, שי, אתה תמצא את הכסף גם אם תוציא
 אותו מהתחת שלך. יאללה, עופו לי מהעיניים.

(כולם מתפזרים. נטלי נשארת על הספסל, מיכאל חוזר.

נטלי מבחינה במיכאל.)

נטלי: מה אתה מסתכל?

מיכאל: לא מסתכל.

נטלי: כן הסתכלת.

מיכאל: (פאנזה, הולך) מה זה כאן?

נטלי: ברחת? מה זה במחברת? (קמה, חוטפת לו את

המחברת.)

מיכאל: סתם. (מנסה לחטוף בחזרה.) תעזבי, זה פרטי.

נטלי: (מנסה לקרוא, הוא בוחן אותה.) הכרוניקה של

העצב, מה זה? שיר?

נטלי: (קוראת רגע.) זה יפה. זה יפה.

מיכאל: תודה.

נטלי: אתה כותב שירים?

אישה: (לנטלי, נותנת לה ופלה מצופה.) קחי, ילדה

שלנו... לא אכלת כל היום.

נטלי: (דוחה את זה.) שרה, די...

הגדול: נטלי! (היא מבחינה בגדול שמסתכל בה מלמעלה, ויוצאת בריצה לימין הבמה.)

אישה: (ניגשת למיכאל.) אף פעם לא ראינו אותך... חדש בכיכר?

(מיכאל שותק.)

לילה ראשון ברחוב...? (מתקרבת אליו, הוא זז.)

מיכאל: כן.

אישה: ממי ברכת? מה יש לך לחפש כאן? (מתיישבת על ספסל.)

עוד מעט לילה... החתולים יצאו מהחורים שלהם ולא תוכל לברוח... אנחנו מכירות את הכיכר. לך, ילד! לך עכשיו!!! מה אתה מסתכל ככה? אנחנו כל כך מכווערות? אמרנו לך הביתה!!!

מיכאל: (פושון ליד הקיוסק.) אין לי יותר הביתה...

אישה: למה ברכת? (מיכאל מתיישב.)

(מיכאל שותק.)

אישה: (הולכת אל מיכאל.) אנחנו משרד הקליטה, כאילו אתה בא לארץ חדשה ויש מי שמדבר אתך... אין אחד שלא מכיר אותנו. נכון, פושון? (מלטפת את פושון.) זה פושון, הוא דייר בכיכר. מה יש? מיוחד? (פושון מתיישב ליד מיכאל.) זה טוב שאתה מפחד, ילד, זה לא מקום טוב בשבילך, (מתיישבת ליד מיכאל.) משרד הקליטה אומר לך לחזור הביתה...

מיכאל: אני לא חוזר.

אישה: בטח לא אכלת... (נותנת לו כריך, מיכאל לא לוקח).

מיכאל: אני לא רעב.

אישה: בטח שאתה רעב. כולם כאן ברחו... חלק חזרו, חלק נשארו ברחוב, וחלק עלו (מצביעה לשמים). למעלה... לחפש עולם יותר טוב. נו, קח כבר את הסנדוויץ' המסכן הזה. זה לא רעל!! אם לא תאכל, לא תחזיק פה יום אחד. אתה חושב שהבופה פתוח 24 שעות? (צוחקת, מנסה להצחיק אותו). אתה יודע איך מצלצלים לשומרי משקל? אחד, שמנה מאוד, שמנה מאות שמנס!!! טוב, גם לא יודע לצחוק.

(פושון צוחק, היא מלטפת אותו). תראה אותו, לו לפחות אין קומפלקסים.

(מיכאל מתבונן בפושון, פושון מחייך אליו).

(לפושון) לך כבר לשוק, עוד מעט לילה. (הולכת לקיוסק). צריך ירקות למרק, (למיכאל) אם אתה נשאר ברחוב הזה, בסוף תגמור כמוהו.

(שי מתקרב, מכה את מיכאל, והוא זז לאחור במהירות).

שי: מה יש לך? נראה לך שבאתי לאכול אותך?

מיכאל: לא מכיר אותך!!

שי: ואני מכיר אותך? בוא תתקרב, (מרים ידיים). אני לא חמוש. מתי ברחת?

מיכאל: היום.

שי: הגעת למקום הנכון, אחי!!!! איפה תישן?

מיכאל: לא יודע... אני אחפש.

שי: איפה תחפש? אתה, תייר אתה. אנחנו יכולים לעזור

לך...

מיכאל: מי זה אנחנו?

שי: לא רוצה, לא צריך!! בן כמה אתה?

מיכאל: שש עשרה.

שי: ומה הקטע שלך?

(מיכאל שותק.)

למה ברחת?

(מיכאל שותק.)

מכות? (מתקרב ונותן למיכאל שכטה.)

מיכאל: לא.

שי: נגעו בך?

מיכאל: מה?

שי: לא חשוב. תשמע, אם תרצה, מתחת לכיכר יש מקלט -

זה הבית שלנו. אין הורים, אין מורים (מיכאל נעמד.)

עם כל בעיה הולכים לגרול. מתי שצריך עובדים, כל

השאר בסכבה. אתה לא חייב לנו שום דבר, אבל אתה

חייב להחליט. (שי הולך לכיוון מיכאל לקיוסק.)

מיכאל: אני יכול לראות את המקלט?

שי: אתה עוד לא משלנו רוצה לעשות סיבוב נדל"ן...

(מיכאל מהסס.) טוב, בלי לחץ, תתאקלם, אתה יכול

לנוח על הספסל בינתיים. אני אראה לך את המקלט
כשאני אחזור. אם תהיה רעב, אתה יכול לאכול את
המרק שלה, נכון, שרה?

מיכאל: מי זאת?

שי: השרה לאיכות החיים, שרה. בלי המרק שלה היינו
מתים.

מיכאל: היא גרה כאן?

(איציק נכנס.)

איציק: מה עם הצדיק?

שי: מתפלל.

איציק: עזוב, הוא רק יפריע. אתה בא?

שי: כן. שרה!!! תפנקי את החדש, הוא משלנו. (האישה
יוצאת, עומדת בפתח הקיוסק.)

איציק: נו, יאללה. בוא!

(שי ואיציק יוצאים.)

אישה: הוא ילד נחמד, שי, אבל אל תאמין לאף מילה.
ואם יש לך כסף, אל תספר לאף אחד!!! זה לא שירים
וריקודים כל הלילה, זה למכור סמים בבתי ספר, למכור
את הגוף בשביל כסף... ראית את שי? הרימו לו את כל
הכסף, הגדול בקריז, אם לא ימצא את הכסף, הוא הורג
את שי, מה שאתה שומע. (לפושון) נכון, פושון? יש
הרבה פחד בכיכר. קר לך? (שמוליק קופץ מהעץ,
מחליק על גלגשת.) (לפושון) תביא לו שמיכה.

אישה: (לשמוליק) לאן אתה הולך?

שמוליק: לראות סרט, אל תגידי מילה לגדול.

אישה: סרט, סרט, כבר שבוע רואה סרט, ועוד את אותו הסרט!! שלושה ימים לא אכלת.

(שמוליק משתעשע עם פושון, מנשק אותו על הקרחת).

שמוליק: אחר כך. (יוצא).

אישה: (לפושון) מספיק להתפנק, תביא את השמיכה. ולך כבר לשוק, אמרנו לך.

(מיכאל יושב על הספסל. היא מכסה אותו).

(אישה ניגשת למיכאל) קר. הבאנו לך שמיכה (לפושון) כמו הילדה שלנו... תמיד זורקת את השמיכה שלה בלילה, אפילו שקר לה. כל הזמן אנחנו מתעוררות ומכסות, מתעוררות ומכסות. נכון, פושון? (לפושון) הוא מכיר אותה... איך היא מדגדת אותך? (האישה מדגדת את פושון, הוא קופץ וצוחק, מיכאל בהלם.) (פושון הולך למיכאל, מיכאל קם.) (לפושון) אל תיעלב ממנו, הוא עוד חדש. לך כבר לשוק.

(האישה חוזרת לקיוסק. מיכאל שוכב על הספסל, פושון יוצא).

(פלש בק של מיכאל. במהלכו הוא מתרומם מהספסל ורואה את אביו אילן ואת אסנת בבית. הם בקטע ארוטי. אילן מנסה למזמז אותה ואסנת מתנגדת.)

אסנת: אילן, צריך לנסח את השאלות.

אילן: אחר כך.

אסנת: כמה פעמים ראינת את ראש הממשלה? אתה לא רציני.

אילן: נכון. (ממשיך למזמז אותה.)

(מיכאל על הספסל מרים את הראש, מתיישב.)

מיכאל: איפה היית?

אילן: מה? לא שכחתי, הנחיתו עליי את ראש הממשלה בערב חג...

מיכאל: זאת הייתה אליפות של כל התיכונים.

אילן: אני יודע, אני באמת מצטער ש...

מיכאל: חיכיתי לך.

אילן: מיכאל, אני מסביר לך ש...

מיכאל: (לא מוותר.) גם למשחק הקודם לא הגעת!!

אילן: סליחה, אבל אני גם עובד.

מיכאל: מתי אתה לא עובד? בבוקר במערכת עם אסנת, בערב בבית עם אסנת.

אילן: כן, אסנת היא המפיקה שלי...

מיכאל: והיא כל כך מגניבה ששכחת את המשחק.

אילן: אני מסביר לך שלא שכחתי. אתה חירש?

מיכאל: תגיד, כמה פעמים ביקשתי ממך? המשחק הזה היה חשוב לי.

אילן: אם אתה מתעקש לרחם על עצמך, זה בסדר.
מיכאל: ובמסגרת העקשנות הזאת, אני מבקש שהיא לא תישן כאן יותר.

אילן: סליחה? זה לא עניינך.

מיכאל: זה גם הבית שלי.

אילן: ובכל זאת, זה לא עניינך.

מיכאל: זה גם הבית שלי.

אילן: זה לא עניינך!!

מיכאל: זה גם הבית שלי.

אסנת: אילן, כדאי שאני... (קמה ללכת).

אילן: אסנת, אני מבקש שתישארי.

מיכאל: היא צודקת. מה זה עניינה?!

אילן: היא אתי. ואני לא מוכן לשמוע את חוות דעתך על צורת החיים שלי.

מיכאל: יש לי אימא, ואתה עוד נשוי לה...

אסנת: אני בכל זאת אזוז...

מיכאל: אולי באמת תעופי כבר...

אילן: מיכאל, שתוק!!!

אסנת: מה אתה מתנפל עליו?!

אילן: את לא הכתובת לכעס שלו. הכתובת מסתובבת בהודו, ומחפשת את עצמה.

מיכאל: אל תדבר ככה על אימא שלי.

אילן: זאת המציאות. וכדאי ששנינו נכיר בה. (נעמד מול מיכאל).

מיכאל: הבטחת ששום אישה לא תגור כאן עד שאתה ואימא תחליטו מה קורה.

אילן: נכון, אבל עברה שנה!!! יותר משנה... מה אתה חושב שאני? לא מגיע לי לחיות?

מיכאל: אתה חי מצויץ, בדיוק איך שמתחשק לך. אף אחד לא ממש מעניין אותך, חוץ ממך. לאף אחד אין רגשות, רק לך. והכי חשוב, אתה גם לא זמין כדי שלא יפריעו לך להתעסק בעצמך.

אילן: כל זה מפני שלא יכולתי לבוא למשחק? תקשיב...

מיכאל: אני לא רוצה לשמוע. אם היא תהיה כאן, אני לא אהיה כאן.

אילן: אל תציב לי אולטימטום, חתיכת פרוזיט!!! (מתחיל לעלות במדרגות). מתי עשית פעם משהו בשביל מישהו אחר? מתי הטרחת את עצמך לחשוב על מישהו אחר? עסוק כל היום במה מגיע לך, כמה מגיע לך, וכמה אתה אומלל, אתה רואה שאני קורע את התחת ואפילו...

מיכאל: אפילו מה?

אילן: אפילו פעם אחת לא אמרת תודה. לא שאלת אותי מה אני מרגיש. פתחת פעם אחת את הטלוויזיה וראית אותי מראיין בזמן אמת? אסנת עובדת אתי, היא ידידה

שלי, היא חשובה לי, היא תהיה כאן מדי פעם, ואתה
תתמודד עם זה, תתמודד עם החיים שלי כמו שאני
מתמודד עם שלך!!!

מיכאל: אבא, זה או אני או היא!!!

אילן: (זועם.) אז אתה יכול לארוז את החפצים שלך
ולחפש לך בית טוב יותר.

מיכאל: אין בעיה!!!

רחוב

ערב. מיכאל חוזר לשכב על הספסל.

(הגדול יוצא מהזולה, צופה, נכנסת נטלי ומסתכלת על מיכאל.)

נטלי: באסה, לא היו אנשים ברחוב.

מיכאל: מה?

נטלי: לא היו אנשים ברחוב. הגדול יקרע אותי...

מיכאל: למה?

נטלי: למה שלא היו אנשים, אז לא עשיתי כסף (מתיישבת, מוציאה באנג ומעשנת.)

מיכאל: מה השעה?

נטלי: אמצע הלילה.

מיכאל: איך קוראים לך?

נטלי: איך קוראים לך?

מיכאל: מיכאל.

נטלי: נטלי.

מיכאל: אני אתן לך כסף.

נטלי: למה?

מיכאל: שהגדול לא יקרע אותך. (מוציא ארנק.) יש לי 100 שקל, זה מספיק?

נטלי: אתה חמוד.

(לוקחת את הכסף ומתחילה ללכת לזולה.)

מיכאל: לא קר לך?

נטלי: בוא תיכנס לזולה.

מיכאל: מותר?

נטלי: אני מזמינה אותך, אז בטח מותר. קר בחוץ.

מיכאל: אבל מותר? כל אחד יכול להיכנס?

נטלי: יאללה, כמה שאלות אתה שואל... בוא.

מיכאל: (הם הולכים.) האיש הזה, פושון, שמסתובב כאן,

למה הוא לא מדבר?

(שי ואיציק נכנסים, הגדול מחכה להם.)

הגדול: נו??

איציק: אי אפשר הלילה.

הגדול: למה?

איציק: יש שם סיור של חברת אבטחה.

הגדול: אבל הם זזים כל הזמן, לא?

שי: ניסיתי כמה פעמים להגיע לפרצה בשער, איציק לא

הסכים.

איציק: מה אתה מזיין את המוח? (מתקרב לשי.)

שי: אמרת שלא נוכל.

איציק: יופי, אני שומר עליך, ואתה מלכלך עליי...

שי: אל תשמור עליי, בסדר? לא ביקשתי ממך.

איציק: אם לא הייתי מטפל בך, היית מת מזמן.

הגדול: סתמו שניכם. אתם חוזרים לשם, תפתרו את זה לבד.

איציק: זה לא מספיק שניים.

הגדול: איפה הצדיק? לא הלך אתכם?

(שותקים.)

הגדול: הלך או לא הלך אתכם??

(שותקים.)

הגדול: אז איפה הוא?? אני אקרע אותו. טוב, קחו את החדש.

איציק: איפה הוא?

הגדול: בזולה, נטלי עושה לו מסיבת רווקים. עוד לא עברו שעתיים, כבר רוקנה לו את הארנק, השועלה...

איציק: מה עשתה?

הגדול: הייתה נחמדה, תלמד ממנה. בואו נעשה לו קבלת פנים כמו שאנחנו יודעים.

איציק: מה, עושים אותו מלך?

הגדול: קלטת אותי. עושים אותו מלך. קחו אותו, תכניסו אותו לעניינים, ותדאגו שייהנה.

שי: מה הוא יודע?

איציק: סתום. איברת את הכסף, אז סתום את הפה.

הגדול: (שורק.) נטלי. תביאי את ה"במבה". אני סומך עליכם.

(מיכאל יוצא, הם לוקחים אותו אֶתם.)

איציק: בוא, הולכים.

מיכאל: לאן הולכים?

שי: נסביר לך בדרך.

מיכאל: אבל אני באמצע משהו.

שי: עזוב אותך, בוא, יהיו צחוקים.

איציק: ואל תתקרב אל נטלי, היא חברה של הגדול.

(שי, איציק ומיכאל יוצאים לרחוב. אישה יוצאת

מהקיוסק ונעמדת בין ערמות עיתונים, מחכה

לפושון.)

(פושון חוזר עם הירקות.)

אישה: זה ירקות זה? איך אנחנו עושות מזה מרק? זה

ברָרָה של הברָרָה!!! (מוציאה תכנייה ישנה.) תגיד,

פושון, אכוב או קלרינט? אכוב או קלרינט? מה

ניגנת?

(פושון מניח את שקיות הקניות ליד הקיוסק

ושותק.)

תביא לראות עוד פעם (פושון ניגש אליה, מסתכלת

בתכנייה.) אכוב!!!... קלרינט?

(פושון לוקח ממנה את התכנייה כעוס, מתיישב ליד

הקיוסק.)

(מנחמת אותו, תוך כדי המילים הם רוקדים.) מחר בטח

יבואו לקחת אותך, כולם יבואו, סבא וסבתא והאישה

והילדים והדודים והדודות. ומי יזכור אותנו שנתנו

לך מרק? וטיפלנו בך? פושון, אם תסתכל טוב, בכל
טרגדיה יש קצת קומדיה.

(היא חוזרת לקיוסק, מוציאה שמיכה. פושון נרדם על
ערמת העיתונים, האישה מכסה אותו.)

(מעבר זמן - שמוליק חוזר לכיכר על הגלגשת, מנשק את פושון וחוזר לעץ.)

בוקר.

(אילן מתקרב לכיכר כשהוא משוחח בטלפון.)

אילן: (בטלפון) הוא לא חזר כל הלילה. צלצלתי לעשרים חברים שלו, הייתי בארבע כיכרות... איזו כיכר? לא יכול להיות, הבן שלי חנון... נשבע לך, כשאני מוצא אותו, הוא קודם כול חוטף שתי סטירות!!! בטח שזה בכוונה, דווקא ובכוונה, מה? יוסי, תירגע!!! מה הפניקה? אסנת אתי, והיא תדחה את הישיבה בשעה, ראש הממשלה בורח?? אני כבר חוזר. להתראות, ביי.

(אילן בכיכר, מכל הכיוונים הוא רואה כרזות של הפנים שלו ושל התכנית החדשה שלו.)

אילן: (רואה את פושון.) בוקר טוב... אתה מכאן?

אישה: (פותחת חלון.) סליחה?

אילן: אתם מכאן? אני מתכוון, אתם גרים כאן?

אישה: אתה רואה כאן מקום לגור...?

אילן: מה זה באמת המקום הזה?

אישה: אנחנו לא מבינות את השאלות.

אילן: אני שואל אם יש כאן אנשים?

אישה: אנשים באים, אנשים הולכים - מה אתה רוצה?

אילן: אני מחפש ילד... ילדים גם... מסתובבים במקום הזה? (נטלי מציצה מהפתח.)

אישה: מסתובבים... בטח מסתובבים... במקום הזה כולנו מסתובבים סביב עצמנו...

אילן: (מוציא מהארנק תמונה, מראה לה.) תתרכזי רגע בתמונה, אולי ראית אותו?

אישה: זה הבן שלך?

אילן: תעשי לי טובה, אני נורא ממהר.

אישה: או שאתה מחפש או שאתה ממהר, אי אפשר שניהם ביחד.

אילן: (חסר סבלנות.) ראית אותו או לא ראית אותו?

אישה: (מזהה אותו.) אתה מהטלוויזיה?

אילן: עזבי, אני לא מאמין.

אישה: מה אמרת?

אילן: אמרתי שאני לא מאמין שהבן שלי מסתובב במקום כזה.

אישה: אם אתה לא מאמין, למה באת הנה, אדון טלוויזיה? (אילן עומד לצאת, נטלי ליד הנדנדה, עוצרת את הטרף הפוטנציאלי.)

נטלי: איך אתה רוצה את זה?

אילן: (מופתע.) איך אני רוצה מה?

נטלי: (עניינית.) אפשר במכונית שלך, בשירותים של הקניון, גם בחוץ על החוף, אם אתה אוהב רוח ים.

אילן: אני מאוד אוהב רוח ים, אבל אני בעניין אחר. אני מחפש...

נטלי: (קוטעת אותו.) מפחד? אני בריאה, יש לי תעודות!! בוא, ממי, אני עושה לך את היום ואת הלילה. יש לך כסף? תבדוק שנשאר משהו, למה אני לא בהתנדבות.

אילן: את לא הקשבת לי, אני מדבר על משהו אחר! זה הבן שלי... אני מחפש את...

נטלי: (שוב קוטעת אותו.) מפריע לעבוד ומקמצן על זיון, על עצמך אתה מקמצן, אם היית רואה איך אתה נראה, היית קולט שאחת כמוני זה נס של חנוכה בשבילך למה שאתה זקן ומכוער. (הולכת לספסל.)

אילן: תודה רבה.

נטלי: בבקשה רבה. אם אתה לא רוצה זיון, לך תודיין. (פאוזה קטנטונת.)

אילן: סליחה, אני מצטער. תגידי לי, מה זה כאן, המקום הזה?

נטלי: כיכר תשע נשמות.

אילן: אה, תשע נשמות!!!

נטלי: רשמי!!! גרים כאן הרבה חתולים.

אילן: אז זה המקום שאני מחפש!!! אני מחפש את הבן שלי. הוא...

נטלי: ברח מהבית.

(הגדול מגיח מלמעלה, מצטרפים אליו שני נערים. היא נבהלת, אילן מתרחק, הגדול ניגש לנערה, עומד על הפח ומחכה לכסף מנטלי.)

נטלי: (מתנצלת.) לילה חלש.

(הגדול מפיל אותה במכה, אילן חוצה את הבמה ומרים אותה, מסתכל בו במבט מאיים.)

אישה: אל תיגע בילדה שלנו!

אילן: לזה אנחנו קוראים ג'נטלמן.

הגדול: (מסתכל על אילן, ציני.) אתה לא מרוצה? אני באמת מצטער!! (אילן שותק.) אתה לוקח אותה או לא?

איציק: 'סתכל עליה, קטלנית!!! רק בת שש עשרה, גם זונה, גם זמרת. שרה תוך כדי זיון, אפילו אופרות של מוצרט. הכול היא שרה. כבקשתך!!!

אילן: תודה, זה לא מה שאני...

הגדול: אז מה אתה מחפש?

אילן: (אילן מוציא תמונה.) אותו.

הגדול: (לוקח תמונה.) אתה משלם על זה?

אילן: (בתקווה.) ראית אותו!!? ראית את הפנים האלה...?

הגדול: אתה משלם על זה?

אילן: אני אשלם כמה שתרצה...

הגדול: עשרת אלפים שקל.

אילן: מה?

הגדול: הבן שלך לא שווה לך עשרת אלפים?

שמוליק: (יורד מהעץ - הולך לאילן.) אתה זה מהפוסטר?

איציק: ספיישל מהטלוויזיה. זה הוא, רואים שזה הוא.

אז מה?

שמוליק: תביא חתימה.

אילן: ראיתם אותו?

שמוליק: אולי ראינו, אולי לא ראינו. (עולה לקיוסק.)

אילן: הוא מסתובב עם אה... לובש טישרט... יש לו

מחברת בכריכה עבה.

איציק: (מלגלגים עליו.) מחברת????? אתה ראית

מחברת?

שי: ואתה ראית מחברת?

שמוליק: אני ראיתי מחדד!!! (צוחקים.)

איציק: (על התמונה) אחד כזה לא ראינו, אבל אם אתה

רוצה להירגע, יש לנו חומר טוב ולא יקר. (ממתין

שנייה.) אני רואה שאתה לא בעניין. לא רוצה לקנות,

ולא רוצה את נטלי. אז, יאללה, הביתה!!!

אילן: (מוציא את הארנק.) כמה אתם רוצים? קחו, זאת

מקדמה. דבר, אני מקשיב.

הגדול: עשרת אלפים.

אילן: חושבים שתפסתם פראייר? (מוסיף כסף.) תזדרזו,
אני חייב לחזור לעבודה.

הגדול: עשרת אלפים.

שי: (פליטת פה.) אפילו תשלם מיליון הוא לא רוצה
לחזור הביתה.

אילן: (פאזזה קטנטונת, אילן מבין שהילד כאן.) אתה
פגשת אותו!!!

איציק: עזוב אותו!!! הוא חולה.

אילן: (תוקף, תופס את שי בצווארון.) בוא'נה, אתה מכיר
אותו, אתה יודע בדיוק על מי אני מדבר...

איציק: הלו!!! תוריד ת'ידיים שלך ממנו!!! (מכה את
אילן מכה אחת בלבד.) אתה לא בבית שלך, אדון
טלוויזיה.

אילן: (בקושי מצליח להזדקף בגלל המכה.) אתם תשלמו
על זה. אתם לא מכירים אותי!!!

איציק: (מתגרה.) איך, אבאלה? איך נשלם?

(כולם בורחים. אילן מנסה להזדקף. מנקה את עצמו. נטלי
מתכוננת בו ושרה. פושון יושב על ערמת העיתונים.)

נטלי: תודה שעזרת לי לקום.

אילן: מה?

נטלי: אני אומרת, תודה שעזרת לי לקום.

אילן: (פאזזה קטנה.) בבקשה. את שרה יפה.

נטלי: בא לי טבעי, מהגנטיקה של סבא שלי. היה חזן.

אילן: באמת?

נטלי: רוצה לשמוע את "כל נדרי"?

אילן: בת כמה את?

נטלי: אם אתה רוצה ילדה, אני בת ארבע עשרה... אם אתה רוצה אישה, אני בת ארבעים פלוס... (אילן קם ללכת). מיכאל קוראים לבן שלך?

אילן: (מבין שהילד כאן). כן, תקשיבי, ילדה, איך קוראים לך?

נטלי: נטלי.

אילן: נטלי, אם את תעזרי לי, אני אעזור לך.

נטלי: איך תעזור לי? מסתם זיון ברחת!!! אני מגעילה אותך...

אילן: למה מגעילה? הסברתי לך... אני מחפש את הבן שלי. את ילדה מקסימה, ואת צריכה כסף, אז תקשיבי לי טוב. אני אתן לך כמה שאת צריכה, אבל בתמורה את צריכה לעזור לי.

נטלי: ככה זה אצלך? אתה נותן בשביל תמורה. אז גם אני רוצה תמורה (מתקרבת אליו באופן מפתה, רוצה לנשק אותו).

אילן: (דוחה אותה). מצטער, אני לא יכול... (נותן לה כסף).

נטלי: (על הכסף). בשביל זה אני אסכן את עצמי?

אילן: את לא צריכה להסתכן, רק להגיד לו שאני רוצה לדבר אתו. כמה מילים.

נטלי: (קוטעת אותו.) כמה מילים, זה לשים את הגרון שלי על הסכין. ברחוב משלמים. לא תמיד במזומן, אבל תמיד משלמים.

אילן: אני יודע, אני יודע, אני העלבתי אותו - הייתה אי הבנה... אני רוצה להתנצל.

נטלי: אתה רוצה להתנצל, אז תתנצל, הוא שומע אותך. (מצביעה על הפתחים של הזולה.) תתנצל משם!!!

אילן: (מהסס רגע... מדבר לתוך הפתחים של הזולה.) מיכאל?... אתה כאן? אני רוצה לדבר אתך, לא עצמתי עין כל הלילה.

מיכאל: (מתוך הזולה.) לך מכאן!!!

אילן: צא החוצה, אני רוצה לדבר אתך!!!

(הנערים האחרים מוציאים ראשים.)

אילן: תעשה לי טובה, מספיק עם המשחקים.

(מיכאל שותק.)

מיכאל, אני מדבר אליך!!! (אילן מחפש מאיפה בא הקול.)

(מיכאל יוצא ונעמד מרחוק, הוא קצת מסטול.)

מיכאל: מה קרה? היית בייעוץ? מתי הספקת? "כשלא עצמת עין?" סיפרת בייעוץ שאתה אף פעם לא זמין, תמיד איננו? שאתה מצטיין רק במצבי חירום? אז עכשיו אין מצב חירום ואתה משוחרר.

אילן: (מתקשה, נשאר במקום.) תקשיב, אתה עוד קטין,
ואני אחראי עליך, אני מבקש ממך לבוא הביתה
מיד!!

מיכאל: (כולם מסתכלים.) אל תשחק לי את ה"אבא", אף
פעם לא היית!!!

אילן: (הולך למיכאל ומנסה לתפוס אותו.) קדימה, על כל
היתר נדבר כבר בבית.

מיכאל: סליחה, אבא, אבל אין לי בית.

אילן: השתגעת? מה קורה לך?

מיכאל: אתה השתגעת אם אתה חושב שאני חוזר לגור
אתך.

אילן: (מנסה לרכך.) מיכאל, אני מבין שקשה לך...
אימא לא עזבה אותך, היא עזבה אותי. כששני
אנשים נפרדים, לא מגיע להם עונש.

מיכאל: לך מגיע!!!

אילן: קורה שזה לא מסתדר. אף אחד לא אשם.

מיכאל: אתה אשם, אתה בגדת בה כל הזמן.

אילן: (מתרתח.) לעזאזל, תתבגר! אתה חושב שלי קל?
אבל אנשים מתמודדים, לא בורחים! תהיה קודם גבר
לפני שאתה הופך להיות הומלס.

(אסנת נכנסת לכיכר, מיכאל רואה אותה.)

מיכאל: מי שמדבר. והנה השרמוטה שלך, אתה חופשי.

אילן: (סוטר לו.) אתה לא תדבר ככה, חתיכת אפס.

מיכאל: בחיים אני לא חוזר הביתה!!! לא רוצה לראות אותך יותר!!!

(מיכאל בורח, פושון בוכה.)

אילן: אין בעיה. מצדי אתה יכול לעבור לגור כאן.

אסנת: למה אתה לא פונה לעזרה?

אילן: אני יודע מה אני עושה.

אסנת: אני מצטערת, אנחנו מוכרחים לחזור לישיבת מערכת. קיבלת פעם ראשונה לראיין את רה"מ.

אישה: (מתנפלת על אסנת.) למה הגברת מתערבת? זה עניין בין אבא לבן שלו, אין לגברת שום חכמת חיים? הגברת הייתה כבר אימא?? גידלה ילדים?? אז לשתוק!!!

אסנת: (היסטרית.) אילן, זה לא בשביל העצבים שלי המקום הזה. אני חוזרת למערכת.

אישה: את באמת חוזרת, ונותנת לאבא לקחת את הילד הביתה. והסטירה, אדון טלוויזיה... זה לא טוב. זה עושה פצע שלא מתרפא...

נטלי: (מרחוק.) יש לך שוקולד?

אסנת: אני מחכה לך באוטו.

נטלי: יש לך שוקולד??

אסנת: (פורקת עליה את הכעס.) תגידי לי, אנחנו נראים לך פיצוצייה? למה שיהיה לו שוקולד?? יש לו ראש ממשלה על הראש!!!!

נטלי: חברה שלך??

אילן: כן. מהעבודה.

נטלי: חבל, למה יש לה פרצוף של ברבי מזדיינת.

אסנת: כשאלוהים חשב על גן העדן, הוא קיבל את

ההשראה מכאן. אני בטוח אחזור לבקר ונביא לך גם

שוקולד. אתה בא??

(אילן ואסנת יוצאים.)

אישה: (מביאה לנטלי שוקולד.) הנה שוקולד, ילדה

שלנו. את יודעת שאנחנו אוהבות אותך...

נטלי: די כבר, שרה. אמרתי לך, את לא אימא שלי...

שרה: סליחה, מותק, אנחנו משגעות אותך (נותנת לפושון

שוקולד ונעלמת בחלון.)

(פושון הולך לנטלי לתת לה את השוקולד. כולם

יוצאים לכיכר.)

(מיכאל נכנס ויושב על הקיוסק. מתיישבים ומעשנים

באנגים. החבורה מנסה לעודד את מיכאל.)

נטלי: (למיכאל.) מניאק, אבא שלך. באמת מניאק.

(שותק.) אבל מחפש אותך, אז אולי הוא אוהב אותך.

הגדול: (נותן למיכאל שכטה או באנג.) בוא תעשן,

תירגע.

שי: שמענו איך דיבר אליך, חרא של בן אדם אבא שלך!!

מזמן היית צריך לחתוך ממנו...

(מיכאל יורד ולוקח מהשכטה.)

הגדול: אל תדאג, מיכאל. אם יש לך בעיה, אתה מדבר אתי. מציקים לך, אתה רעב, אני כאן. (נותן לו באנג.) תוריד ראש. (מיכאל מבצע.) ואבא שלך, אנחנו נטפל בו.

איציק: מליין אבא שלך, כוכב טלוויזיה. איך זה להיות בן של מפורסם?

מיכאל: חרא, כלום לא נוגע בו... לא רואה אותי ממטר.

הגדול: נסדר לו עוד משקפיים.

(צוחקים.)

מיכאל: וורקוהוליק.

שי: מה זה?

מיכאל: מכור. כמו לסמים, אבל לעבודה. מה שחשוב לו זה כסף וקריירה.

הגדול: עזוב אותך, פה בכיכר אבא'לה ואימא'לה עושים מה שאנחנו רוצים. יש לנו את שרה והמרק שלה, אז מי צריך יותר מזה, נכון, שרה? אם אנחנו רוצים, אז אנחנו יכולים לקרוע אותו, חבל על הזמן.

מיכאל: (צוחק, מסטול.) איך תקרעו אותו?

(צוחקים.)

שי: תשאיר לנו. (לוחץ על מיכאל.) אנחנו נעשה את זה בשבילך...

מיכאל: את מה?

שי: אבא שלך, חשוב לו כסף וקריירה, אז נקרע לו את הכיסים...

מיכאל: (מתחיל לרדת.) עזוב אותי, לא רוצה להתעסק אתו...

הגדול: לא רוצה, לא צריך.

איציק: חבל. (מתרחק ממנו.)

שי: חבל מאוד. (גם מתרחק.)

הגדול: פה אם תיתן לאנשים לדבר אליך ככה, יעשו ממך קבב תוך ארבע דקות.

נטלי: תן לו זמן.

הגדול: זמן? מישהו נותן לי זמן? יחתכו אותי לחתיכות.

שמע אחי, (ניגש למיכאל.) עכשיו אנחנו המשפחה שלך, ושהמשפחה בצרות, כולם עוזרים, גם אתה... אז אם לאבא שלך יש כסף, אנחנו לוקחים.

מיכאל: אני לא רוצה שתפגעו בו.

איציק: מביא לך כזאת סטירה ואתה עוד דואג לו? עדיף לך שכבר עכשיו תחזור הביתה.

נטלי: תחזור הביתה, יה רגיש. חבל עליך.

מיכאל: (נפגע.) מה רגיש?

הגדול: רגיש. נותנים לו ולא מחזיר.

איציק: אתה צפונבון מפונק, אף פעם לא הרווחת שקל ואף פעם לא גנבת שקל. אתה לא תחזיק כאן מעמד.

הגרול: רגיש... רגיש...

מיכאל: (מאוד פגוע.) אני אחזיק כאן מעמד. (חובט באגרופו בקיר הקיוסק.)

אישה: (צועקת בבהלה.) אה!! מה?? מי עשה את זה? (פושון, צורח בבהלה ומשתולל, יורד מהקיוסק. שרה מנסה להרגיע אותו.) די... די... ששש, לא קרה שום דבר, סתם בום... ששש...

שי: מה עשית, אידיוט!!! הרסת לה את הבית. היא מכרה הכול בשביל לקנות את הקיוסק. (מרגיע את פושון, מלטף אותו.) די, הכול בסדר, הכול בסדר.

אישה: אתה יודע מה עבר עליו? מה הוא סוחב על הגב שלו?

מיכאל: סליחה, רק רציתי...

אישה: נותנות לך מה שצריך ואתה עושה לנו בומים בראש? (מרגיעה את פושון.) לא קרה שום דבר, אתה רואה, עכשיו יש לנו בריזה. (אישה ופושון נכנסים לקיוסק, היא סוגרת את הדלת.)

מיכאל: אני באמת מצטער.

אישה: (מוציאה ראש מהחור.) גם אנחנו מצטערות!!!!

איציק: תפוצץ את אבא שלך במקום לפוצץ דלתות.

מיכאל: סתום ועוץ ממני.

איציק: אתה הרמת עליי את הקול? (מוציא סכין, מתגרה.) קדימה, צפונבוני, תראה מה אתה יודע.

הגדול: עזוב אותו, איציק.

איציק: (עוצר את עצמו.) למה לעזוב?

הגדול: למה שמשחקים במלך, זה למה!

איציק: חתיכת דפוק, תראה שכלום לא יצא ממנו, רק צרות הוא יביא לנו הצפונבון... (למיכאל) אם לא תעשה מה שאומרים לך, נשבע לך שאני מגלף אותך.

(הגדול ואיציק נכנסים לזולה.)

נטלי: זה ג'ונגל. יש חיות קטנות, ויש חיות גדולות, ואלה אוכלות את אלה. אז תעשה מה שאומרים לך. (נעלמת בזולה.)

(שי מתקפל מכאבים, מתרחק מהחבורה. מיכאל מבחין בו. שי מתנדנד ונופל. מיכאל ניגש אליו.)

מיכאל: אתה בסדר? אתה מזיע!

שי: סתם לחץ. (מראה על הבטן.)

מיכאל: מה זה?

שי: עזוב. לא רוצה לדבר על זה.

מיכאל: נו, מה יש לך?

שי: סתם, משהו בבטן. (נרגע ומתיישב.)

מיכאל: (מנגב לשי את הזיעה.) אתה צריך רופא.

שי: ומי ישלם? לי אין ביטוח, ולאבא שלי אין כסף. אם רק היה מה לרוקן אצל אבא שלי, הייתי כבר מזמן מגלח לו את הצורה...

מיכאל: הכניס לך מכות?

שי: סתם בן אדם פסיכי. לא רציתי ללכת לארוחה אצל דוד שלי, אז נעל אותי בשירותים.

מיכאל: למה לא הלכת לארוחה??

שי: (ק.ס.) עזוב, אתה לא תאמין.

מיכאל: נו, למה לא הלכת?

שי: (מסתובב בגבו למיכאל. פאוזה ארוכה.) למה שהדוד הזה... היה קורא לי לבוא אליו לחדר... נוגע... נוגע, דוחף ידיים איפה שרק בא לו... (מסתובב למיכאל.) אתה לא מאמין לי, כמו כל החארות!!!

מיכאל: בטח שאני מאמין...

שי: אתה לא מאמין. אני רואה בעיניים שלך שאתה לא מאמין.

מיכאל: אני מאמין לך!!!

שי: אתה לא מאמין.

מיכאל: מה יש לך? (קמים.)

שי: לא יודע...

מיכאל: למה לא סיפרת לאבא שלך??

שי: סיפרתי אלף פעם, הוא לא האמין לי: "אתה מדמיון", "אתה משוגע שמדמיון, תלך לטיפול". מרוב שהוא אמר שזה דמיון חולני, כבר לא הייתי בטוח אם זה היה או לא היה...

מיכאל: (בשקט). בטח שזה קרה. אם אתה כאן, זה קרה.
אני מאמין לך, שי, נשבע לך שאני מאמין...

שי: כאן בכיכר לא סיפרתי לאף אחד.

(פאזזה קטנטונת).

מיכאל: אבא שלך יודע שאתה חולה?

שי: יודע, לא יודע, מה זה אכפת לו?

מיכאל: אז לקחת את הכסף של הדילר לרופא?

שי: השתגעת? היו טורפים אותי.

מיכאל: אז מה קרה עם הכסף?

שי: שדרו אותי. עקבו אחריי, החבורה של הדילר...
התנפלו עליי, חיכו לי בפינה.

מיכאל: למה אתה לא מספר לגדול את האמת?

שי: היה גומר אותי אם ידע שיעקבו אחריי. נסעתי

באוטובוס ולא במונית כמו שהוא אמר לי. אם לא

נוציא את הכסף מאבא שלך... אני גמור.

מיכאל: אני אשיג לך את הכסף - ותלך לרופא.

(שמוליק יורד מהעץ, מצטרף לחבורה - מהוסס.)

הגדול: (לשמוליק) או!!! הצדיק מבני ברק. מה אתה

רוצה היום?

שמוליק: נורא קר. אני יכול להיות אתכם?

הגדול: קר בפנטהאוז? שמעתי שאתה ממש הצטיינת.

חיכו לך בוילה.

(שמוליק שותק.)

הגדול: היה סרט טוב? אז אתה כבר חודש כאן ולא מבין מה זה מאפיונר שרודף אחרי הגרון שלנו... אולי צריכים לשבור גם לך איזו אצבע כדי שייכנס למוח המכווץ שלך שהוא לא כל כך נחמד. **שמוליק:** אני, קצת קשה לי לגנוב. אולי אפשר משהו אחר?

(כולם צוחקים, שמוליק נבוך.)

הגדול: כמו מה? להניח תפילין? מזה לא יהיה לך אוכל. **אישה:** עזוב אותו, זאת התרבות שלו!!! **שמוליק:** אני נורא רעב.

אישה: קח. (נותנת לפושון בננה, כדי שייתן אותה לשמוליק, שמוליק טורף בבת אחת, כולם מסתכלים עליו.)

הגדול: (למיכאל) ס'תכל עליו איך הוא טורף!!!

הגדול: תמיד הוא אוכל ככה.

(שמוליק מהנהן.)

מיכאל: אז איך אתה כזה רזה?

שמוליק: (כפה מלא.) עשיתי שביתת רעב. בגלל שאני אוהב סרטים.

הגדול: (למיכאל) ובגלל שהוא אוהב סרטים והיה מאחר לתפילה, חתכו לו את הגב בחגורה. בוא תראה איזו עבודה עשו עליו (הגדול מרים את החולצה לשמוליק, מיכאל מתקרב לראות, גם האחרים מסתכלים. שמוליק נבוך.)

מיכאל: מה זה?

איציק: זה מכות שהוא חטף בחגורה, הכו אותו בצד של האבזם.

מיכאל: הפצע בגב זה בגלל שאיחרת לתפילה?

שמוליק: זה שטויות.

הגדול: אז עכשיו כל בני ברק אחריו, והמאפיונר אחרינו. ממש סבבה.

שמוליק: בחיים לא ימצאו אותי.

הגדול: נכון, כי פה שומרים אחד על השני, וזו הסיבה שהלילה אתם יוצאים שוב לווילה, וחוזרים עם החוב שלנו לעכברוש. אין אוכל בחינם.

שמוליק: אמרתי לך, אני לא יכול לגנוב...

הגדול: אז בשביל מה אני צריך אותך?

שמוליק: אני גר על העץ, אז אני המודיע...

שי: מה זה מודיע?

שמוליק: על האויב.

(כולם צוחקים.)

הגדול: האויב, אה? שי, קח את הצדיק, תראה לו כמה גינות. שילמד להרוויח.

שי: (מרחם על שמוליק.) לא חראם עליו?

הגדול: חראם על סבתא שלי. קח את הקטן לגינה.

שי: לא.

גדול: אתה תגיד לי לא??

(רגע שקט, כולם מסתכלים, שמוליק לא מבין מה הולך

כאן.)

שי: (מתחצף לגדול לראשונה.) לא לוקח אותך לגינה.

שמוליק: לא אכפת לי גינה...

שי: סתום!!!

שמוליק: באמת לא אכפת לי...

שי: סתום, אני אומר לך, סתום!!! דוס קטן ומטומטם!!! מה

אתה חושב שעושים שם? קוטפים פרחים...? (לוחץ.) הוא

קטן, יכול להיכנס בכל חלון... נעשה ניסיון אחד...?

אישה: אתה תעזוב את הילד הדתי, הוא קטן. לגינה שולח

אותו, באמת.

שמוליק: אני גם יודע לעשות גלגולים!!!

הגדול: איזה גלגולים?

שמוליק: כמו בקרקס, משלמים לי על זה, בחיי... אני

עושה מיליונים!!!

נטלי: טוב, לנו אין הצגה, אז שיראה, אולי זה שווה משהו?

הגדול: יאללה, תראה ת'גלגולים שלך.

(המופע של שמוליק - (ברקע מוזיקה של נינו רוטה.)

הגדול: (למיכאל) טוב, מהגלגולים שלו לא נפליג בשום

יכטה. תשכח את עשרת הדיברות וכל החארטה,

תתחיל לגנוב.

אישה: (מוציאה את העגלה למרכז הבמה, כולם ניגשים לעגלה.) יש מרק, ילדים!!!

אסור לקחת את החיים כל כך ברצינות, אם תסתכלו טוב, בכל טרגדיה יש קצת קומדיה... (שמוליק צוחק.) הילדה שלנו תמיד הייתה צוחקת ככה... אימהות מרגישות את הילדות שלהן מרחוק. ילדים, איך שר תנין? תניניני...

(היא שרה שתי שורות, הם שרים אתה וצוחקים.)

(האישה עומדת למזוג מרק לצלחות. פושון עושה קול של סירנה. הגדול מבחין באילן שמתקדם בהליכה מהירה, שורק וכולם מתפזרים במהירות. אילן מגיע בריצה.)

אילן: (צועק) מיכאל, מיכאל. (אין תשובה.)

אישה: מה עשית? הרסת להם את ארוחת הערב. חזרו לחזר שלהם בבטן ריקה, בגללך ועל מצפונך.

אילן: לאן הם נעלמו? אני לא מאמין.

אישה: להילטון, מה חשבת? הייתה גם תכנית להעביר אותם לווילות של פואבלו אספניול. אבל הם לא רצו.

אילן: את לא תצחקי עליי. את לא מכירה אותי, אני איש טלוויזיה. ואני מזהיר אותך, אם לא תשתפי פעולה אני אפעיל את החוק.

אישה: חוק, תביא את החוק. באמת מזמן לא דיברנו אתנו. שיבוא הנה, אפילו לא זוכרות איך הוא נראה.

אילן: אני מוכרח לפגוש את הבן שלי, לפני שיהיה מסומם לגמרי...

אישה: בשביל מה? לתת עוד סטירה?
(מסתכלת בו רגע וממשיכה.)

אישה: אתה חושב שאם אתה סובל, אז שילמת? אז ארון טלוויזיה הנכבד, עוד לא שילמת מספיק.
(אסנת נכנסת, רואה אותו, הגדול ואיציק מקשיבים לכל מילה.)

אסנת: מה אתה עושה כאן?

אילן: מה את חושבת שאני עושה כאן?

אסנת: הפרומואים כבר רצים... אין שאלות, אין ריאיון, ואין תכנית.

אילן: (לחויץ) (מוציא נייד) הכול מוכן, קחי!!!

אסנת: (מסתכלת בדף.) מה זה? אלו שאלות לראש הממשלה?

אילן: מה הבעיה?

אסנת: אילן, זה... הניסוח... זה מאוד לא אינטליגנטי...

אילן: מה פה לא אינטליגנטי? תראי לי!!!

אסנת: תקרא בקול רם.

אילן: אני קורא, אני קורא, ואני לא מבין על מה את...
או.קיי., או.קיי.

אסנת: או.קיי., מה?

אילן: זה לא הולך, (זורק את הנייד ומתיישב.) אני לא

מצליח להתרכז. אני נטרף, לא מבין את זה... ניסיתי לתת לו כל מה שאני יכול...

אסנת: (לועגת לו). מה שאתה יכול לא מספיק בשבילו, זה ילד. אימא שלו מחפשת את עצמה, באשראם של אושו, ואתה...

אילן: אני חייב להוציא אותו מכאן. אני לא יודע מה לעשות...

אסנת: אתה לא תוציא אותו אם תעמוד לו על הראש, אתה רק תעצבן. תן לו להירגע, הוא יחזור. מה שלא יחזור זה הריאיון עם ראש הממשלה, אסור לך לפספס את זה.

אילן: הילד שלי מסתובב עם נרקומנים.

אסנת: אתה לוקח את זה בלי פרופורציות. הוא בסך הכול ברח מהבית. ככה זה ילדים. כועסים, הולכים, חוזרים...

אילן: זה לא בסך הכול!!! כולם בורחים מהבית? יש פה משהו עמוק יותר, אבל אני לא יודע מה.

אסנת: אני אגיד לך מה עמוק. שאנשים שמו כסף על התכנית שלך, גם אני. שראש הממשלה עובר למראיין אחר. שמעיפים אותך, ואותי בעקבותיך. זה מאוד, מאוד עמוק!!!

אילן: אסנת, תעזרי לי, דברי עם יוסי, תתחייבי בשמי שזה יהיה בסדר. אני אגיע בזמן... בחיים לא הרמתי עליו יד. תני לי כמה שעות, אני חייב להוציא אותו מכאן. כל מה שאני צריך זה כמה שעות.

אסנת: אין לי כמה שעות. יש לי דובר ראש ממשלה לחוץ ביותר.

אילן: (אסרטיבי.) בקיצור, את דואגת לתחת שלך.

אסנת: מה יש לך נגד התחת שלי? עד אתמול הוא ישב עליך פרפקט. הילד יחזור! בסוף זה תמיד מסתדר איכשהו.

אילן: ואם זה לא מסתדר? ראית את הילדים האלה כאן, מה כל כך הסתדר להם? אני מבקש ממך כמה שעות.

אסנת: אני לא בעלת הבית. גם לי יושבים על הראש. אם אתה רוצה להמר - תהמר על חשבונך.

(היא יוצאת, הוא רץ אחריה.)

אילן: (יוצא אחריה.) חכי רגע!!!

(מיכאל יוצא, החבורה אחרינו.)

הגדול: איש מסכן, אבא שלך. לא מבין שכל הדרכים מובילות לזבל...

איציק: (מחקה את אסנת.) מה יש לך נגד התחת שלי??

נטלי: (מחקה את אסנת.) יושב עליך פרפקט.

(צוחקים.)

הגדול: ורץ אחרי השרמוטה... "במבה", תשמע, יצאת פראייר. אם לא תעשה משהו, גם תמות פראייר.

מיכאל: אתם לא מכירים אותי.

הגדול: יאללה, צפונבון, בוא נשחיל אותו בגדול... (שמוליק יוצא ויושב על העץ.)

איציק: נרוקן אותו.

מיכאל: איך?

(פאזזה קטנה.)

שי: ברחת לו, עכשיו הוא מרגיש אשם... זאת ההזדמנות שלך לבקש ממנו. עכשיו הוא מוכן לשלם.

מיכאל: לא רוצה לבקש ממנו כלום. לא צריך טובות.

איציק: אז לא נבקש. נודיע!!!

(איציק שולף סכין מול הפרצוף שלו. פאזזה קטנה.)

(מיכאל בהלם.)

מיכאל: אתה הולך לדקור את אבא שלי...?

איציק: שמעת את המילה 'לדקור'??

מיכאל: אז מה אתה שולף לי סכין?? אתה משוגע? זה

אבא שלי!!!

הגדול: אנחנו חייבים עשרת אלפים שקל, אתה קולט?

אם לא משיגים עד מחר, הלך עלינו. לאבא שלך יש

כסף, והוא מיואש, אז הוא יסכים לשלם עליך שתחזור

הביתה.

מיכאל: הוא גם לא ישלם עליי שקל.

הגדול: את זה נראה. אם הוא לא ישלם ברצון, ישלם

בכוח.

מיכאל: אבל איך? אני לא רוצה שתפגעו בו.

איציק: (משתעשע בסכין.) מי פוגע, מה פוגע. מבקשים,

אומרים לך.

הגדול: אתה כותב מכתב שיבוא הנה ויביא אתו עשרת אלפים שקל אם הוא רוצה שתחזור הביתה...

מיכאל: אבל אני לא...

הגדול: אתה לא צריך לחזור, רק לאיים.

מיכאל: אבל הוא לא מסתובב עם סכומים כאלה.

הגדול: אם אתה רוצה להיות אחד משלנו, תוציא ממנו את הכסף. אתה תחליט איך.

(פאזזה קטנה, מיכאל לחוץ.)

מיכאל: יש לו כרטיסי אשראי. ארבעה. אני מכיר את כל הקודים. קחו ממנו את הכרטיסים. אתה יכול להוציא במכה כל מה שאתם צריכים, ויש לכם הכסף.

הגדול: (מחבק אותו.) בוא'נה, אחי, אתה המלך!! יש לך דף ריק במחברת? תכתוב לו שאתה בצרות ושיבוא. כשהוא יבוא, אתה מבקש יפה. אם הוא לא נותן, תעשה סימן, ואז אנחנו מבקשים יותר יפה. אל תדאג, לא פוגעים בו. (שמוליק יורד מהעץ.)

(תולש דף מהמחברת שלו. מגיש לו.)

הגדול: תכתוב.

(מיכאל כותב.)

שמוליק: אני אביא לו את המכתב.

הגדול: (לשמוליק) וגם תעבור אצל העכברוש ותגיד לו שיקבל את הסטיפה שלו עד הערב.

(שמוליק יוצא.)

(מיכאל רוצה להיכנס, הגדול עוצר אותו.)

הגדול: אתה יושב בחוץ ומחכה לאבא שלך.

מיכאל: ואם הוא יביא את המשטרה...

הגדול: אם יביא, תחטוף כדור בראש.

מיכאל: (נבהל.) מה כדור?

הגדול: שב בשקט, ובלי בלגנים, בסדר? למה אם תעשה

בלגנים, אתה יודע מה יקרה לי!! אני לא קטין, אני

אשב בכלא... אל תדאג, אבא שלך יקבל את המכתב,

יבין את הרמז...

מיכאל: ואם הוא לא יבין את הרמז?

הגדול: אם אתה יקר לו, הוא יבין!!!

מיכאל: ואם אני לא יקר לו?

הגדול: (מתעצבן.) תפסיק לזיין את השכל, ותפסיק

לרעוד לי כמו נקבה.

מיכאל: זה מלחיץ.

הגדול: מה?

מיכאל: מה שאמרת.

הגדול: שתוק ותהיה רגוע!!!

מיכאל: לא יכול להיות רגוע, אני תמיד מפחד ממשהו,

גם כשהמשהו הזה לא קיים, אני מפחד ממנו...

הגדול: (פאזזה קטנה.) מפחד מדברים שלא רואים אותם...?

מיכאל: לפעמים כן...

הגדול: כשרואים תמונות בראש, זה דמיון, נכון? כשהיו באות לי התמונות, הייתי יוצא מהשיעורים, חייב לשים מים על הראש, מטלפן לאימא שלי, שאני משתגע. היא לא הבינה שזה דמיון ושלחה אותי לאיזה רופא של פסיכים. זה לא התאים לי, אז הסתלקתי לרחוב.

(הגדול קם להיכנס לזולה.)

מיכאל: היא לא חיפשה אותך?

הגדול: דווקא שמחה שהלכתי. הייתה לבר והיה לה קשה עם סטלן כמוני - בהתחלה העבירה לי כסף...

מיכאל: (לוחץ) אבל אם תגלה שאני לא ממש יקר לו...? אז מה? תכניס לי כדור בראש?

הגדול: אז כבר נחשוב... סבתא שלי תמיד אומרת שאף פעם לא מאוחר לקפוץ לנהר.

(פושון מתיישב ליד מיכאל. הגדול יוצא.)

מיכאל: (פושון לידו, מלטף את מיכאל.) אני יודע מה אתה חושב. שאני אידיוט. אבל טוב לי פה, בבית אין אף אחד שאני יכול לדבר אתו באמת כמו עם שי ונטלי... אתה חושב שנטלי אוהבת אותי? שרה אומרת שהיית נגן, אולי תנגן משהו? (פושון נבהל ומתחיל לסגת.) אתה רוצה להגיד משהו...? אתה בטוח שאתה לא יכול לדבר...? נו, תגיד. תגיד. אני צריך את אימא שלי... אני נורא מתגעגע...

(מעבר לפלש בק, אילן מופיע.)

(מיכאל בוכה.)

אילן: לא, אתה לא יכול לנסוע לאימא!!! היא לא יכולה לגדל עכשיו ילד, יש מצבים כאלה... איך אני יכול להסביר אם אני בעצמי לא מביין. מיכאל, אתה תסתדר. כולם מסתדרים. אם היא הייתה יכולה, היא הייתה באה לקחת אותך. תפסיק לבכות, אתה לא לבד, אני כאן.

מיכאל: למה אמרת לה לא לחזור? שמעתי אותך אתמול בלילה, אתה אמרת לה לא לחזור.

אילן: היא לא יכולה לגדל עכשיו ילד. אם היית מדבר אתי, היית מביין.

מיכאל: אם היית מקשיב לי הייתי מדבר אתך. איך אמרת לה שלא תחזור? אתה לא רואה שאני צריך אותה?

אילן: לא מתים מזה. אני לא ראיתי את אבא שלי בכלל... רק בשבתות לחצי שעה... מיכאל, תפסיק לבכות. אתה ילד גדול!!!

(נטלי יוצאת, מתיישבת ליד פושון ליד הקיוסק.)

נטלי: אחלה גבר אתה...

(מיכאל מחייך.)

(נטלי נותנת לו בידה.) קח שלוק!!! הוא יבוא, אבא שלך. אל תדאג, תפסתי את הראש שלו.

מיכאל: איך הצלחת? אני 16 שנה לא תופס את הראש שלו.

(פאזזה קטנה.)

נטלי: אני אתגעגע אליך, מיכאל...

מיכאל: על מה את מדברת? אני לא הולך לשום מקום.
נטלי: בטח שאתה הולך, אתה לא מכאן... אתה... כאילו
 מכוכב אחר...

מיכאל: לא הבנת שאין לי לאן ללכת?

נטלי: אבל אתה לא נשאר...

מיכאל: למה את אומרת את זה?

נטלי: אני יודעת. אני תמיד יודעת מתי עוזבים אותי...

מיכאל: אני לא רוצה לעזוב אותך.

נטלי: אתה רוצה לעזוב, אבל תמיד תזכור את הראשונה,
 אני אהיה הזיכרון שלך - נטלי מתשע נשמות.

(איציק והגדול מציצים מלמעלה.)

מיכאל: (הולך לקראת נטלי.) בואי אתי... נברח שנינו...

(נטלי צוחקת.)

מיכאל: אהבת פעם מישהו? היה לך חבר?

(הם מתנשקים.)

(איציק והגדול נכנסים מהזולה, איציק מחכה מאחור,
 הגדול ניגש לנטלי.)

הגדול: (מופיע.) שלום לכוכבת. אז אנחנו מבלים יפה.

(תופס בשער שלה), אני עוקב אחריך. (הוא מסובב

את היד שלה חזק יותר, היא משמיעה צעקה.) ככה את

מודה לי? על מה שאני עושה בשבילך? ככה?

נטלי: עזוב אותי.

הגדול: (תופס בצוואר שלה, או בשער שלה) נמאס

לך, נטלי? נמאס ממני? רוצה מישהו אחר שיאהב אותך? אני רואה מה שאת עושה גם כשאני לא רואה!!!

אישה: (יוצאת מהקיוסק עם מטאטא, הולכת לגדול.) עזוב אותה!!! שמעת??

הגדול: מורה לסקס נהיית לי, מלמדת את הצפונבון להתנשק? אולי תפתחי קורס? **נטלי:** אתה כבר לא אוהב אותי.

אישה: (מכה את הגדול.) עזוב אותה!!! **הגדול:** (לנטלי) אני אספתי אותך מהרחוב, שמרתי עלייך, רוקנתי את כל החנויות בשכונה בשבילך. את שלי, אני אוהב אותך. ראבק, נטלי, הכי אוהב אותך.

מיכאל: היא לא אשמה, זה אני, אני התחלתי אתה.

הגדול: אני מזהיר אותך, אם את נשארת אתו, אל תחזרי לזולה.

נטלי: מה אל תחזרי? אז לאן אני אלך? לאן אני אלך?

אישה: בואי, ילדה שלי... את לא צריכה לדבר אתו... (מוציאה איזה בגד משקית, הבגד לא חדש) תראי מה קניתי לך, זה בדיוק הצבע שאת אוהבת...

נטלי: שרה, די כבר!!! אמרתי לך אלף פעם, יש לי אימא. חרא של אימא, אבל יש לי.

אישה: מה את אומרת, אנחנו לא מבינות כלום.

נטלי: אני אומרת שאני לא הילדה שלך, כמה פעמים אמרתי לך, הילדה שלך מזמן כבר מתה!

אישה: אנחנו לא מבינות כלום.
 (אישה נסוגה לאט לאחור. היא מבולבלת, יושבת ליד
 פושון מחוץ לקיוסק.)
הגדול: (למיכאל) ואתה, אני מזהיר אותך, שב כאן
 ותחכה לאבא שלך... אל תזוז, הבנת?
 (לנטלי) כנסי לזולה.
נטלי: לא בא לי.

(הגדול נעלם.)

מיכאל: לא ידעתי שאתם ביחד.
נטלי: פעם היינו.

מיכאל: בואי נברח, נטלי...

נטלי: לאן נברח? מה אתה חושב, שמישהו מחכה
 לי? אפילו אימא שלי לא מחכה לי, היא נתנה
 אותי מתנה לחבר שלה. פה לפחות למישהו אכפת
 ממני.

איציק: (לנטלי) אמרו לך משהו, לא?

מיכאל: עזוב אותה. (מסתובב לכיוון איציק - מגן על
 נטלי.)

איציק: הופה!!! ה"במבה" גידל ביצים.

מיכאל: עזוב אותה.

איציק: זה שאנחנו משחקים על אבא שלך, לא אומר
 שמותר לך הכול... יאללה, נטלי, תיכנסי לזולה.

(תופס אותה בכוח, מיכאל מגן עליה.)

מיכאל: עזוב אותה!

(איציק מכה את מיכאל, מיכאל מחזיר לו. מיכאל מכה אותו מכות נמרצות, כאחוז תזזית, כמעט מחסל אותו... איציק שולף סכין.)

נטלי: (צועקת.) מיכאל, תיזהר, יש לו סכין. איציק, עזוב אותו!

איציק: אם אבא שלך לא מביא את הסחורה, אנחנו מנקבים אותך.

מיכאל: תגיד לי, מה אתה רוצה מהחיים שלי?

איציק: לא סובל אותך.

מיכאל: תגיד לי בכנות, למה?

איציק: למה אבא שלך רץ אחריך כמו פסיכי...?

מיכאל: הוא לא רץ אחריי!!!

איציק: אתה צוחק עליי? מסתובב בכיכר כמו חולה ירח!!!

מיכאל: עושה רושם בשביל השכנים, המורים, האנשים בטלוויזיה...

איציק: רץ זה רץ!!! שנה אני כאן ולא ראיתי אף אחד רץ!!! הבנת את זה, "במבה"? (לנטלי) אם את לא נכנסת לזולה עכשיו, את לא נכנסת יותר אף פעם.

(איציק יוצא, נטלי מתיישבת ליד מיכאל.)

אישה: (ליד הקיוסק, יחד עם פושון.) אתה רואה, פושון,
 כל פעם זה חוזר על עצמו. החברה מכינה את הפשע,
 הפושע רק מבצע אותו. (נכנסת לקיוסק.)
 (שי מתגנב למיכאל, נותן לו תיק. הגדול שומע את
 השיחה.)

שי: (לוחש) לך הביתה!!!

מיכאל: מה עובר עליך?

שי: לך הביתה... עכשיו זה מסוכן.

מיכאל: אז איך תלך לרופא?

שי: מה זה קשור?

מיכאל: תכננתי הכול. ניקח ממנו את הכסף ונשלח אותך
 לרופא.

שי: לא צריך שום רופא!

מיכאל: היום מצילים מהרבה דברים. מצילים מסרטן,
 מצילים מאידס...

שי: אין לי איידס!

מיכאל: אז איך קוראים למחלה שלך?

שי: אני הבאתי אותך הנה.

מיכאל: איך קוראים למחלה שלך?

שי: מה חשבת, שבאתי במקרה? זה התפקיד שלי. אם
 תעשה שגיאה, הגדול יעשה שגיאה יותר גדולה... לא
 רוצה שיקרה לך עוד משהו בגללי.

מיכאל: זה הרעיון שלי, אני יודע מה אני עושה.

שי: אין לך שום מושג מה אתה עושה, אני כאן כבר שלוש שנים. אם הייתי מבין שאבא שלי סתם טמבל, כי אין לו השכלה, לא הייתי מגיע לרחוב הזה.

מיכאל: (מתפרץ) מה זה שייך להשכלה?! כל החיים אני מנסה לרצות אותך, למצוא חן בעיניך. כל החיים אני רואה את אימא שלי מתחרפנת, ישנה בסלון, בוכה בלילה. (מתפרץ) אני לא יכול לישון ככה!! כשאני מתעורר, היא עושה את עצמה מחפשת משהו במקרה...

שי: (יורד לכיוון מיכאל). כמה אתה מרחם על עצמך!!! אתה לא מתעייף? תעשה לי טובה, אל תציל אותי, תציל את עצמך.

מיכאל: הכסף שלו זה הסיכוי שלך.

שי: אם יקרה משהו, תבטיח שתרוץ!!! אל תסמוך על אף אחד. (מתיישב ליד מיכאל). ואל תתבייש לברוח. ותפסיק לשנוא, שלא תהיה מורעל כמוני. למה אתה חושב אני חולה?

אישה: (יוצאת מהקיוסק). הוא צודק, ילד, מספיק... כאן לא מתאים לך יותר...

מיכאל: אל תדאגי, זאת סתם סחיטה!!!

אישה: אין 'סתם' בכיכר, אתה לא חייב להם כלום. הם חתולי רחוב. כל החיים יישארו ככה. אתה לא. אתה רק אורח... אז הביקור שלך נגמר!!! כל האורחים חוזרים בסוף הביתה. נכון, פושון?

מיכאל: (נחוש.) שי יכול למות.

אישה: אתה לא יכול לתקן את העולם!! לשי יש אלוהים ששומר עליו, אתה תפסיק את המלחמה באבא. יודע איך מפסיקים מלחמה? מפסידים. נפולאון אמר את זה, מכיר אותו?

(פושון צוחק צחוק פרוע.)

אישה: מה מצחיק, פושון?

(מעבר לילה - נטלי הולכת, נשכבת בחוץ. אישה מכסה את נטלי. שמוליק נכנס.)

הגדול: (מגיע שורק ומעיד אותם.) זה לא טוב שאתה על הבטון עם המחלה שלך, שי. תיכנס לזולה.

(שי נכנס לזולה.)

הגדול: קיבלתי שמועה שאתה מתכנן על הכסף, אז תקשיב, צפונבון. זה אבא שלך, אבל לא הכסף שלך. שי זה לא הבעיה שלך, מי דואג לו כבר שלוש שנים? אז אל תעשה לי חסמבה מאחורי הגב, למה זה מחרפן אותי.

(פאוזה קטנה.)

מיכאל: אתה חושב שהוא יבוא?

הגדול: בטח שיבוא.

מיכאל: ואם הוא לא יבוא?

הגדול: (כאיום וכפחד.) אל תגיד שלא, הכי טוב שתשתוק!! והכי טוב שהוא יבוא, יש מאפיונר מניאק

שרודף אחרי התחת שלי, ואין לי פתרון אחר!! אז סתום את הפה.

מיכאל: (מרגיע את הגדול.) הוא יבוא!!! תמיד שקורים דברים, בטלוויזיה, והכול נדפק, וצריך לעלות לשידור, וזה לא מגיע, או זה לא מגיע, אבא שלי מוצא פתרון. תמיד יש לו הברקות ברגע האחרון... אתה תראה, הוא חייב לבוא, הוא לא ישאיר אותי ככה.

הגדול: לא ברור אם הוא קיבל את המכתב והבין את הרמז.

שמוליק: (יורד מהעץ לאחר ששמע הכול.) אני השארתי לו את המכתב בתיבת הדואר, אז אני אלך לבדוק אם הוא בדרך.

הגדול: כמו שהגעת לווילה?

שמוליק: אני יודע לדבר עם אנשים.

הגדול: יפה מאוד, קטנצ'יק!!! אתה מוצא אותו ומוודא... אנחנו מאוד, מאוד, מאוד צריכים את הכרטיסים של אבא שלו.

שמוליק: אין בעיה. אני אדובב אותו. אני טוב בדיבובים.

הגדול: אתה מה?

אישה: הוא לא יכול... הוא קטן.

הגדול: שרה, את לא עוזרת לי.

שים לב, קטנצ'יק, אתה מוצא אותו, קוטף אותו, מביא

אותו למצב נוזלי ומוציא את האינפורמציה. אם לא, אתה חוזר לפנטהאוז על העץ במרכבה של אליהו הנביא, הבנת?? צא לדרך. (למיכאל) ואתה, אני סומך עליך.

(שמוליק יוצא.)

(פושון ניגש למיכאל.)

פושון: (מתאמץ לדבר) לא... טוב... אבא... אתה... נורא... גם אני... אבא... לא טוב... אתה עושה... אני לא... רוצה... מדבר אף פעם... (הוא נסוג. מיכאל הולך אחריו.)

(פושון מוציא את מיכאל מהכיכר.)

(אסנת ואילן בבית.)

אסנת: נכנסים לאולפן בעוד שלוש שעות, אתה בא?
אילן: תסתכלי, (מקריא לה) "אבא, אני בצרות. תבוא לכיכר, אני צריך אותך..."

אסנת: למה אתה לא מזמין משטרה?

אילן: "אם תביא את המשטרה, לא תראה אותי יותר." הוא בפירוש מבקש בלי משטרה!!! חוץ מזה, נראה אותך מתמודדת עם הכותרות בעיתונים.

אסנת: אז מה אתה אומר לי בעצם?

אילן: אני הולך להוציא את הילד שלי מהכיכר ולהחזיר אותו הביתה. אני מצטער, אסנת.

אסנת: אני לא מאמינה שזה קורה לי. בשבילך זה מובן מאליו שאני הולכת אתך, נאמנה רק לך,

משקיעה את כל החיים שלי בך, עוברת בשבילך
ומפוטרת בשבילך. כשאשתך עזבה אותך, אני
זאת שנשארתי. לעזור לך ולבן שלך. אז איפה
אני בסיפור הזה? למה זה לא מובן מאליו? אתה
קם עכשיו מהכורסא ונכנס אתי לאולפן... זאת
התכנית הכי חשובה שהפקתי בחיים. בבקשה,
אילן... כמה פעמים ביקשתי ממך...

אילן: זה הילד שלי!!!

אסנת: אני יודעת, אני לא יכולה להתחרות בו.

אילן: אם הוא רוצה שאני ארוץ אחריו, אני ארוץ, אני
אזחל על ארבע, אני אקיז דם. אני לא חוזר בלעדיו.

(אסנת יוצאת.)

(אילן בכיכר, שמוליק נכנס עם גלגשת.)

שמוליק: הנה אתה. אני מחפש אותך בכל העיר,
ואתה בשכונה שלנו? קיבלת את המכתב של
מיכאל?

אילן: קיבלתי. איפה מיכאל?

שמוליק: אין לך מה לחפש, הוא לא בכיכר.

אילן: אז איפה הוא?

שמוליק: אני אגיד לך אם תיקח אותי לטלוויזיה.

אילן: תקשיב לי, ילד. אני לא לוקח אותך לטלוויזיה. אני
שואל אותך איפה מיכאל?

שמוליק: בן אדם, אתה לא מקשיב לי. אני אגיד לך אם
תיקח אותי לטלוויזיה.

אילן: אני לא אקח אותך לטלוויזיה, אני אקח אותך למשטרה. לחדר מעצר, יכלאו אותך, תשב עם כל הקופים מאחורי הסורגים. בחושך. ויכו אותך מכות רצח.

שמוליק: יכו אותי?? אתה לא מפחיד אותי. (שמוליק עושה הצגת פנטומימה של קטעים מתוך סרטים. אילן מתבונן בו המום.) אתה יכול לקחת אותי לאן שאתה רוצה. אף אחד לא יחפש אותי, והגדול אפילו לא ישים לב שאני איננו... אז קח אותי למשטרה, מה אכפת לי... (פאזזה קטנה.)

אילן: תשמע, ילד, אני מצטער, איך קוראים לך?
שמוליק: שמוליק.

אילן: (מתקרב לשמוליק לאט לאט, שמוליק מתהפנט.) תשמע, שמוליק... אני אקח אותך לטלוויזיה, אתה תשב אתי יום שלם, ותוכל לראות איך עושים תכנית... איך בונים את זה צעד אחרי צעד, מה מצלמים, מה זורקים לפח... אני אראה לך איך מאפרים, איך מכוונים את המצלמות... רק תגיד לי איפה הוא. (שמוליק מתקרב לאילן.)

שמוליק: כתוב שכל המקיים נפש אחת מישראל כאילו הציל עולם ומלואו... לא הצלחתי להביא אותך למצב נזולי... כשאני רואה אנשים כמוך... אני שוכח הכול... אני לא יודע איפה מיכאל, אבל הייתה להם תכנית...
אישה: (עוצרת את שמוליק מלדבר.) שמול, לא סיפרת על הסרט...

(שמוליק מבין שהיא שומעת אותו, מפסיק לדבר
ובורח.)

אילן: (ניגש בכעס אל האישה.) תסתמי את הפה,
משוגעת!!! מה את רוצה??? את נהנית לראות אותי
מתרוצץ? איזה תפקיד יש לך במשחק הזה? מי את,
לכל הרוחות?? מי את??

אישה: (יוצאת מהקיוסק.) אני שרה, ארון טלוויזיה.
ואתה תפסיק לדרוף!!! אתה רץ, והוא בורח, וגם
אם תשיג ותחזיר אותו הביתה, הוא יברח שוב. אנו
היינו שם, ארון טלוויזיה, במקום שאתה עומד.
היינו שם, כמה רצנו, איפה לא רצנו. מה לא נתנו.
יותר אהבה מזה אין. חוג בלט, חוג בלט. ריתמיקה,
ריתמיקה, מוזאון, מוזאון, שכמייה ורודה, כובע
כחול, והצמות שלה רוקדות ברוח... נותנות לה יד
והולכות לים, אוכלות ארטיק לימון עם חול, זורקות
עפיפון לשמים, מסתכלות ומסתכלות... וצעקנו
וצחקנו והורדנו חום עם אקמול... כל לילה כשהיא
הלכה לישון, עשיתי לה שיעורים בהכול. היו חיים,
היו לי חיים... הכול. הייתה לי ילדה יפה, יום אחד
נהייתה חיה רעה וטרפה את עצמה ואותי... ככה הם
כשרוצים להעניש אותנו... לא ידעתי למצוא לה אבא
שיאהב אותי מספיק. והצמות, ארון טלוויזיה... כל
הזמן אנחנו הולכות אחרי הצמות הקטנות האלה. ולא
מוצאות אותן... זה שורף בכל הגוף, אי אפשר לכבות
את האש הזאת... הוא ילד מקסים, מיכאל... תן לו
להחליט בעצמו...

(אישה נכנסת לקיוסק.)

נטלי: אם תישאר אתי קצת, אני אראה לך איפה הוא.

אילן: אני אשאר...

נטלי: (עומדת מול אילן.) הגדול כבר לא אוהב אותי.

(פאזזה קטנה.) אני לא יכולה לחיות בלי אהבה...

אהבה זה כמו חמצץ בעצמות בשבילי.

אילן: יום אחד תמצאי מישהו שיאהב אותך באמת...

(הגדול נשכב על גג הקיוסק.)

נטלי: בשבילי אהבה זה אם מחבקים אותי חזק עד שאני

מתעלפת. תחבק אותי הכי חזק, ואני אגיד לך הכול.

רק חיבוק אחד.

(היא מחכה שהוא יחבק אותה. הוא לא זז.)

אילן: זה לא מקום בשבילך. את צריכה לצאת מכאן.

אני מכיר אנשים שיוכלו לעזור לך... את יכולה

להתחיל מחדש, נטלי. ללכת לבית ספר, לשחק עם

חברות...

נטלי: (צוחקת.) ואיפה אני אגור? אתכם? אצלכם? אתה

משוגע לגמרי. אתה והבן שלך, שניכם מרחפים...

תסתכל עליי, איך אני אתחיל מחדש?

אילן: אם באמת תרצי, זה אפשרי. אני מכיר אנשים

שיעזרו לך...

נטלי: (לוחשת.) תברח מפה, זאת מלכודת. הולכים לשדוד

אותך. נו, רוץ כבר, יה פסיכי, אני מדברת אליך...

אמרתי לך שתברח, מה אתה עושה? יגמרו אותך!!!

(הגדול שורק.)

(איציק יוצא מן האמצע, שי משמאל, הגדול יורד מהעץ
- מקיפים את אילן.)

איציק: תן את הארנק!

אילן: תשכח מזה, חלאה. (איציק מוציא סכין, ואחריו גם
שי. אילן נותן ארנק לגדול.)

(הם מרביצים לאילן. נטלי מתנפלת על הגדול.
הוא דוקר אותה והיא נופלת. האישה זועקת.
הנערים מביטים בנטלי ובורחים. נשמעת סירנה של
משטרה.)

אישה: (מחבקת את נטלי בזרועותיה.) היא צריכה
אמבולנס... (לוקחת את ראשה של נטלי ומחבקת
אותו.) סליחה, ילדה קטנה, סליחה שלא הזהרנו בזמן
מכל החיות הרעות, כי את היית טובה, אני יודעת
שאת היית טובה.

איזה מזל שהפעם הגענו בזמן... הפעם הגענו בזמן...
את יודעת, אימהות מרגישות את הילדות שלהן
מרחוק...

(מיכאל נכנס, רואה את אבא שלו, את האישה ואת
נטלי.)

מיכאל: אבא!!!

אילן: אני בסדר, ילד, אני בסדר.

מיכאל: נטלי?? (הוא לוקח אותה בזרועותיו ורץ

אתה החוצה. האישה הולכת אחריו.) היא צריכה
אמבולנס!!!

(מיכאל חוזר, מתיישב, מכולכל. אילן מתיישב לידו.)

אבא, היא ניסתה להגן עליי, היא ניסתה להגן עליי. זה
בגללי, הכול בגללי.

(אילן מחבק אותו.)

אילן: לא יכולת לעשות כלום, אתה לא אשם.

מיכאל: זה הכול באשמתי, זה בגללי... אני מוכרח לדבר
אתה...

אילן: מיכאל, זה לא בגללך...

מיכאל: הייתי צריך להישאר כאן, לשמור עליה... אני
צריך לדבר אתה... אני צריך...

אילן: בוא, נלך הביתה...

מיכאל: אחד מהם, חבר שלי, שי, חולה מאוד. תבקש
מהמטרה שיטפלו בו.

אילן: אני אבקש מה שתמצא. (פאוזה קטנה.) אתה יודע,
פעם אני ואימא היינו בצרות. אימא ביקשה ממני
לבקש מסבא עזרה. לא יכולתי להגיד ארבע מילים
פשוטות, "אבא, אני צריך עזרה"... חשבתי שלילדים
שלי זה לא יקרה... שאני אהיה אבא יותר טוב. ניסיתי,
לא הצלחתי... בסך הכול רציתי להגיד לך שאני...
מאוד גאה בך...

מיכאל: על מה?

אילן: שאתה מתעקש להיות מה שאתה...

מיכאל: מתעקש? מה מתעקש? החיים ממילא רק חזיון
תעתועים...

אילן: אתה רוצה לדבר?

מיכאל: אני רוצה עוד לחשוב...

אילן: כמה שתרצה... אני אחכה לך...

שמוליק: (מנפנף לאילן מלמעלה) היי, אדון טלוויזיה??
אתה כבר במצב נוזלי? אם תחפש אותי, אני כאן, על
העץ... אבל מתי שתקרא לי, אני אבוא. אני יכול
לטאטא את האולפן, להזיז את המצלמות... מה שתגיד
לי... תזכור שאני מחכה לך כאן.

(פושון חוזר לבמה, מתיישב, פותח את קופסת
הקלרינט, מוציא את הכלי, מקרב לשפתיים. לא נשמע
צליל.)